

N:o 36.

Af herr **Nisser**, angående ändring af §§ 22 och 65 grufvestadgan.

Uti en af herr *K. Bohnstedt* väckt motion af den 10 innevarande månad angående ändrad lydelse af § 17 i grufvestadgan den 16 maj 1884 har ifrågasatts, att å viss kronojord kronan skulle ega att bland annat genom utarrendering tillgodogöra sig sin jordegareandel. För att ett dylikt tillgodogörande lämpligen och med full trygghet för kronan skall kunna ske förutsättas emellertid, på sätt af nådiga propositionerna i ämnet till 1894 och 1898 års Riksdagar framgår, vissa ändringar i 22 § 1 mom. och 65 § grufvestadgan. På grund häraf får jag hemställa,

att Riksdagen ville antaga följande lydelse af nämnda lagrum:

§ 22.

1 mom. Ansökning om utmål skall ske skriftligen och deri uppgifvas till namn och hemvist den eller de jordegare, på hvilkas mark utmålet kan komma att läggas; och vare bergmästaren skyldig att, så fort ske kan och tjenlig årstid är för handen, den sökta utmålsläggningen på stället företaga. Å sådan kronojord, som icke under ständig besittningsrätt innehafves eller är till boställe anslagen, må utmål dock ej utan Konungens tillstånd läggas tidigare än två år efter det på grund af föreskriften i 13 § 1 mom. afskrift af mutsedeln blifvit till Konungens befallningshafvande ingifven.

§ 65.

Underlåter delegare att betala tillskott, som blifvit å stämman beslutadt eller af grufföreståndaren enligt 62 § infordradt, och har han, sedan den för beloppets erläggande utsatta tid gått till ända, bevisligen blifvit om betalningens fullgörande erinrad, men icke inom sextio dagar efter mottagandet af sådan erinran tillskottet erlagt, hafve han till öfrige delegare förverkat sin lott i grufvan och dess tillhörigheter; dock att, om grufvan är belägen å sådan kronojord, som icke under ständig besittningsrätt innehafves eller är till boställe anslagen, jordegarens lott, ändå att inbetalning ej fullgjorts inom sextio dagar, sedan erinran hos Konungens befallningshafvande skett, ej må anses förverkad, der tillskottet jemte ränta derå efter sex för hundra från nyssnämnda tids utgång inbetalas sist ett år derefter.

Har delegare efter ty nu är sagdt förverkat sin lott i grufva, njute han ersättning för sin andel i grufvan tillhörande hemmanslägenheter och annan jordegendom; och vare han för tillskottets betalande fri;

dock att dessa lagrum ej må ega tillämpning emot den, som före deras trädande i kraft gjort ansökan om inmutning och ej varit underkastad det förbehåll, hvarom i kungörelsen rörande inmutning å kronojord den 19 augusti 1889 är sagdt.

Om remiss till lagutskottet anhålles.

Stockholm den 28 april 1899.

Martin Nisser.